

Krize interny je špičkou ledovce

– Záplatování výpomocemi není řešením

Situace v nemocnici je špatná a zhoršuje se s každým odchodem dalšího zaměstnance. Druhým číslem našeho oběžníku však nechceme říci pouze tohle.

Chceme též zdůraznit, že nesystémové záplatování provozu (tentokrát skrze neférové „výpomoci“ na interně) není řešením. Je prohlubováním krize. Právě obdobné flikování totiž dovedlo nemocnici tam, kde dnes je.

Skutečné řešení musí začít stabilizací personálu, aby byla šance získat nový. To znamená rychlým zvýšením nespravedlivě nízkých mezd.

Za to se však musíme zasadit. Pracujeme totiž v nemocnici, jejíž ředitel personálu vzkazuje, že má pracovat „za dobrý pocit“. Proto se dáваме dohromady. Říci „NE“ nespravedlivým výpomocím, které jsou jen pokusem, jak dál „přečkávat“ krizi na úkor personálu, je začátek. Říci „NE“ chtělo něco bystrosti, odvahy, sebeorganizace. Budeme to potřebovat i dál, první krok jsme již však udělali.

uvnitř čísla čtěte

- ▶ prohlášení oddělení k výpomocím na interně i k vlastním podmínkám
- ▶ výpovědi ohrozí i rentgen
- ▶ **přijďte na důležitou schůzku o našich požadavcích v úterý 24. dubna**

Iniciativa:

Interna a výpomoci jsou ukázkou, jak vedení „řeší“ krizi – na úkor personálu a kvality péče

Krize na interně je dlouhodobá a pro poměry v kadaňské nemocnici ilustrativní. Někdejší kmenové sestry ji opustily především z finančních důvodů. Chyběly. Co udělalo vedení? Rozhodlo se personální krizi zazáplatovat: práci odešlých sester přidělilo těm, které zůstaly, a externistkám. Kam to vedlo?

Realitu interny osvětlí pár příkladů: Kmenové sestry měsíčně odslouží neúnosný počet služeb. Tempo a objem práce jim brání vybrat si třicetiminutovou přestávku a během služby se najíst. Základ kmenových sester zůstal nestabilní a nedostatečný. Tragické situaci měl ulevit příslib limitu 15 lůžek, který však nebývá dodržen, průměrně je na oddělení 23 až 25 pacientů. Některé noční přitom zajišťuje jedna sestra s ošetrovatelkou, ovšem včetně zajišťování příjmové ambulance, kde může podle potřeb lékaře trávit i více než třicet minut (zatímco na oddělení zůstává s pacienty pouze ošetrovatelka).

Co přitom znamená najmutí externistek? Samozřejmě, částečně pomoc. Jenže též práci navíc se zaškolováním sester, které přicházejí z jiných oddělení. A též odpovědnost, ne vždy dá provoz šanci externí kolegyni zaškolit adekvátně, tím větší to je poté tlak na kmenovou. Externistky pochopitelně nemohou být plnohodnotnou náhradou, ani pokud jde o pracovní náplň, ani o přidělování služeb. Jisté úkony samozřejmě zůstávají výlučně kmenovým. A externí sestry si potřebují vybrat služby, které se jim hodí do jejich rozvrhů – zatímco kmenové sestry musejí akceptovat ty zbývající. Externí sestry si přirozeně nevytvorí

k oddělení vztah jako kmenové – bývají to kmenové, kdo na oddělení zůstává po placené pracovní době, aby dodělaly práci, která se nedala zvládnout.

Nyní se vedení snaží otevřené kolabování interny záplatovat přeplácením sester na výpomoci. Neprospívá to kvalitě péče: co na super-rychlé nasazení výpomocí říká adaptační proces? Je to výsměch interním kmenovým sestřám: zatímco „výpomocím“ dává vedení bonusy, kmenovým sestřám, které držely a drží provoz interny, za cenu vlastního přepracování, nad vodou, se dostává jen arogantního přehlížení. Je to bezostyšný pokus, jak sestry odlákat na záskoky z jiných oddělení – která sama trpí nedostatkem sester.

Akce „výpomoci“ je následkem dřívějšího záplatování, které selhalo. Které vedlo jen k postupnému zhoršování krize, k ještě většímu přetížení, k tomu, že je obtížnější poskytovat pacientům péči, jakou by personál chtěl. Zároveň je akce „výpomoci“ pokusem, jak nefunkční záplatu znovu zazáplatovat.

Některé sestry šly „vypomáhat“ kvůli penězům, některé snad pro iluzi, že tak nemocnici „zachraňují“. Situace je však tak vážná, že potřebujeme bystřejší a zodpovědnější přístup. Potřebujeme si přiznat, že čím víc budeme vlastním sebeobětováním se a přepracováváním se umožňovat vedení nemocnice, aby krizi nezačalo okamžitě řešit, tím hůř na tom nemocnice bude. Jak ji začít řešit? Pokusem o personální stabilizaci skrze dostatečné mzdové přidání, které posléze umožní i nástup nového personálu.

Dětské oddělení:

Proč nechceme a nemůžeme vypomáhat na interně?

Protože:

I) Na oddělení velkých dětí postrádáme již dvě sestry (jedna sestra je dlouhodobě v pracovní neschopnosti, druhá odešla do nemocnice v Chomutově, je přitom třeba dodat i důvod jejího odchodu – byly jí lepší mzdové podmínky)

II) Na oddělení velkých dětí vypomáhají naše sestry z JIPu, případně ambulantní sestra.

III) Kromě svého vlastního oddělení odbíháme v noci, o víkendu a svátcích na ambulanci, která supluje dětskou pohotovost. Připomenout je třeba, že za to nejsme finančně ohodnoceny.

IV) Práce na dětském oddělení je specifická, je rozdíl ošetřovat dětského a dospělého pacienta!

V) Vůči dospělým pacientům nám proto samozřejmě přijde nezodpovědné, aby je „plnohodnotně“ ošetřovala, po krátkém zaškolení, dětská sestra.

VI) Dlouhodobě se cítíme podhodnoceny. Ze strany vedení nemocnice byla naše zvýšená „produktivita“ (související s uzavřením dětského oddělení v Žatci) přehlížena.

VII) Nesouhlasíme s přeplácením sester na interně a se záplatováním služeb externistkami.

VIII) Práci na dětském oddělení máme rády a chceme, aby naše nemocnice fungovala ke spokojenosti pacientů, ale též i zaměstnanců.

Chirurgické oddělení:

Nesouhlasíme s přeplácením výpomocí. A požadujeme vyšší mzdy

Většina z nás na chirurgickém oddělení pracuje 20 až 30let. I přes veškeré personální, finanční a pracovní krize v minulosti jsme zde vydržely a další budoucnost chirurgie a celé nemocnice nám není lhostejná.

Na chirurgickém oddělení – lůžkové části je nás 5,5 zdravotní sestry a tři ošetřovatelky. Občas suplujeme sanitáře, přirozeně na úkor sesterské i ošetřovatelské práce (doprovody na vyšetření + odvážení a přivázení pacientů na operační sál a ze sálu).

Nesouhlasíme s vybíráním poplatků za nadstandardní pokoje a poplatků samoplátců (nejsme účetní, nejsme sekretářky, nejsme administrativní pracovnice, jsme zdravotní sestry a naší pracovní náplní je péče o pacienty, nikoliv o účet nemocnice).

Nesouhlasíme s přeplácením sester na výpomoc na interním oddělení. Také pracujeme jako zdravotní sestry a ošetřovatelky, také nám chybí personál, také na našem pracovišti není schopen zaměstnavatel naplnit povinné minimální personální požadavky zdravotních pojišťoven (jedna sestra na 25 chirurgických pacientů v nočních a víkendových směnách pro pojišťovnu jistě není standardem zajišťujícím adekvátní zdravotně-ošetřovatelskou péči). Naši snahu přitom zaměstnavatel neocení a svým přístupem pouze podporuje odliv stávajícího personálu do sesterských služeb interního oddělení, přičemž i my potřebujeme „přesčasové“ hodiny pro své pracoviště v případě čerpání pracovních neschopností, případně dovolených).

Žádáme zlepšení mzdových podmínek (pro zdravotní sestry, ošetřovatelky) pro udržení personálu tak, aby si naše sestry nemusely chodit vydělávat do jiných zdravotních zařízení.

Slova, která již musí být slyšet nahlas

Tato slova jsou důležitá: postrádáme sestry – přeplácení – záplatování – suplování – na úkor vlastní práce – nezaplacená práce – přehlížení – podhodnocení – odchod kvůli lepším finančním podmínkám – ale též péče, k níž patří slovo „plnohodnotná“ pouze v uvozovkách.

Jsou to slova, která nečteme jen v kolektivních prohlášeních z pracovišť nemocnice. Jsou slyšet na schůzích. To proto, že podobných nešvarů je nemocnice plná.

A začít o oněch nešvarech mluvit nahlas je důležité. Protože to už není jen poráženecké, odevzdané brblání na chodbě nemocnice, za kterým se skrývá pocit „stejně s tím nic neuděláme“. Otevřené (i když zatím jen dovnitř nemocnice) pojmenování reality provozu, jak na nás dopadá v terénu, je první krok. První krok k tomu, abychom se neúnosným podmínkám zdola postavili. V zájmu pacientů, jejich rodin, ale též v zájmu nás samotných, zaměstnankyň a zaměstnanců, a našich rodin.

Porodní oddělení:

Záplatování a přetahování sester není řešení

V nemocnici panuje personální krize, kterou nejvíce pociťuje interní oddělení. Jsou tam jen dvě tři kmenové sestry, jedna staniční je společná pro internu, chirurgický JIP i interní JIP. Kvůli nedostatku personálu došlo ke snížení lůžek z 25 na 15, i přesto však bývá obložnost lůžek 22 až 23 pacientů.

Dvaadvacátého března 2019 vyšel příkaz ředitele nemocnice, který vypsál odměnu za zajištění směnného provozu na interním oddělení v pozici všeobecná sestra ve výši pět tisíc nebo 10 tisíc korun. Podmínkou pro nárok na odměnu bylo odpracování sedmi nebo čtrnácti dvanáctihodinových směn, eventuálně jejich kombinace s platností od 1. dubna 2019 do 31. prosince 2019.

Prvního dubna 2019 byl vydán dodatek, který stanovil hodinovou sazbu k zajištění směnného provozu na

interním oddělení v pozici všeobecná zdravotní sestra ve výši 250 korun.

S tímto řešením situace personální krize na interním oddělení **nesouhlasíme**.

Stojíme si za tím, že záplatováním a přetahováním sester z jiných oddělení se situace nevyřeší.

Odměnu by měly dostat kmenové sestry, jako poděkování za snahu internu vši silou udržet.

Cestou k řešení jsou mzdy, které na internu i další oddělení kadaňské nemocnice přivedou sestry na hlavní pracovní poměr, ne externistky přivábené na výhody, které jsou nespravedlivé ke kmenovým kolegyním.

Hlasy z terénu

Nejde jen o internu: potíže čekají i rentgen

I z tohoto důležitého oddělení odcházejí (ať již z důvodů malého platového ohodnocení, nebo občasných „vnitrostaničních“ neshod ohledně současných způsobů vedení) v současné době dva zaměstnanci. Oba odcházejí do okolních nemocnic, kde budou mít lepší finanční ohodnocení. Po interně tedy čekají potíže s pokrytím služeb i toto oddělení, například z důvodu obslužnosti CT, na což zbývá jediný zbývající laborant.

z e-mailové pošty Iniciativy

Nemocnice Kadaň platí méně než jinde

Zjišťovali jsme to a zaokrouhleně je to takhle: kadaňské mzdy jsou asi 5 000 korun pod Chomutovem, 8 000 korun pod Ostrovem a až 10 000 korun pod KKN.

ze schůze Iniciativy

Ono se to nějak udělá = my vymyslíme, vy to odnesete

- „Ono se to nějak udělá, říkají nám, když chystají otevření nového provozu, zatímco nemají personál ani na zajištění těch stávajících.“

- „‘Ono se to nějak udělá’ zní ve správném překladu takhle: ‘Ono se to nějak udělá, protože si to sestry nechají líbit. Ono se to nějak udělá – znamená přepracovanost sester. Dokud budou zticha’.“

ze schůze Iniciativy

„Bonus“ v lékárně: spíš gesto než praktické přilepšení

Velké rozpaky jsou na místě v případě managementem nabízeného bonusu ve formě poukázek do lékárny. Jistě je složité zavděčit se každému, ale je nesmyslné, spíše nemožné považovat za bonus poukázky podmíněné vybráním si určitého omezeného zboží – a to ještě pouze v nemocniční lékárně. Užitečnější (než „benefit“, který připomíná spíše „malou domů“ spřízněnému majiteli lékárny) by jistě byly klasické „flexipasy“, které zaměstnancům běžně dopřávají firmy. I tak je však tento „dar“ od vedení užitečný: je pro nás vzkazem, jak moc si nás vedení váží a jak to s námi „myslí dobře“...

z e-mailové pošty

v příštím čísle čtete

Nemocnice Kadaň od ledna 2019 nepřidala ani korunu.

•

Co na to říká ministr zdravotnictví?

•

Co na to říkají ti zaměstnanci, kteří už nechťejí být obětmi personální krize a přepracování?

•

Jak se to vlastně má s financemi a vyššími úhradami od pojišťoven?

i o tom bude řeč na schůzce v úterý 24. dubna od 16.30 hodin
v salonku restaurace Astra (U Tupounů)

Něco se v kadaňské nemocnici mění

Je to tak. O spoustě problémů, o přepracovanosti, porušování kompetencí, náplní práce, zákoníku práce, jsme věděli. Postěžovali jsme si, mávli jsme rukou, udělali jsme hořký, sebeironický vtip, něco na způsob „kdyby se to netýkalo nemocnice, bylo by to asi i komický“.

Teď postupně zjišťujeme, že najednou je důvod o všech těch nešvarech mluvit. To proto, že jak se dáváme dohromady, roste šance, že jen u mluvení nezůstane. To proto, že máme velký důvod o nich mluvit: potřebujeme vědět, jak vypadá provoz a personální obsazenost a záplatování na tomhle oddělení a na onom, protože to je „hřiště“, na kterém budeme hrát o lepší peníze, lepší pracovní podmínky a větší sebevědomí.

Něco se opravdu mění. Po dlouhých letech odevzdanosti to nejde sprintem. Postupujeme krok za krokem. Jak jinak! Začínáme se učit dívat se na chod nemocnice sebevědoměji, ze svého úhlu pohledu, z hlediska svých zájmů a potřeb (a potřeb pacientů!) a bystřeji.

Najednou máme odpovědi na pochyby i na iluze, které nemocnici svíraly dlouhou dobu a jejichž obětí jsou některé z nás ještě i dnes. Například iluze o tom, že „protože máme nemocnici rády, musíme ji sebeobětováním se držet nad vodou, dokud to půjde“. To je dobře míněná, ale naivní a masochistická iluze: záplatovat systémové chyby vlastním přepracováváním se vede jen k vyhoření a postupnému zhoršování kvality péče, bezpečnosti, pracovních podmínek. A k dalším záplatováním.

Mluvíme proto, abychom přišli na to, co dělat, jak se přímo v nemocnici začít ozývat, jak se přihlásit o slovo. Jak provozovateli nemocnice otevřít oči a spolu s managementem ho přimět, aby začali účinně řešit příčinu krize, nespravedlivě nízké mzdy.

Cesta vede k tomu, postavit se v provozu proti záplatování všeho druhu, protože právě to umožňuje neřešení krize. A první „NE“, „NE“ výpomocím je dobrý start.

pozvánka na velkou schůzku

před jednáním Iniciativy s vedením města

Co musí vedení města vědět o fungování nemocnice?

Co chceme požadovat? Jaké mají být naše požadavky pro nejbližší dobu?

nejen o tom budeme mluvit a rozhodovat na schůzce

v úterý 24. dubna 2019 od 16.30

v restauraci Astra (U Tupounů)

::: pro všechny z personálu nemocnice je to šance, jak se ozvat, dát najevo svůj názor, zapojit se :::

Iniciativa CHCEME ZMĚNU

Ano, v názvu prvního čísla občasníku (a na prvních schůzkách) zněla otázka „Chcete změnu?“. Nejen na následných schůzkách, debatách, plánováních a nejen v prohlášeních v tomto čísle padla odpověď: „Ano, chceme změnu. Ale nejen to. Organizujeme se, abychom se jí opravdu domohli. Protože nikdo shora, nikdo zvenku nemocnice nás nezachrání. To můžeme, musíme jen my sami.“

Tak proto jsme název naší iniciativy i novin změnili. Teď pravdivější takhle. :)

A samozřejmě jsme otevření dalším kolegyním a kolegům, kteří už nechtějí jen tak sklánět hlavu a dopovát se iluzí, že se to jednou zlepší bez naší vlastní aktivity.

Iniciativa CHCEME ZMĚNU!
Nemocnice Kadaň

OZVĚTE SE NÁM

e-mail: iniciativa.kadan@centrum.cz

facebooková skupina: <https://www.facebook.com/groups/315862602398360>